

Els grans a catequesi ?

En el número anterior publicàvem la primera part d'unes conclusions que han fet un grup de cristians de Granollers durant el curs de catequesi que allà estem fent. Portaven aquests títols:

1. HOMES OBERTS
2. COMUNITAT CRISTIANA
3. CONÈIXER-NOS NO ENS MATA L'ESPERANÇA

A continuació publiquem la segona part:

4. VOGAR PLEGATS

Perquè la nostra fe sigui eclesial i no la d'una suma d'individualitats aïllades cal que cerquem el diàleg, que entre nosaltres, cristians, tinguem un tracte sovintejat més obert i franc.

Per ser de Jesucrist, no podem ser del món, hem de sentir-nos deseparats, sols, nus, sense res que ens lligui a nosaltres o ens el pugui desfigurar a Ell.

Ens adonem que davant d'un món descristianitzat temim por de comprometre'ns perquè ens sobra por, comoditat, prudència de la carn... televisió; i, en canvi, hem de ser promptes a respondre a qualsevol que ens demani raó de l'esperança que hi ha entre nosaltres. Hem de ser comunicadors de fe. La salvació té un sentit comunitari: ajudar els germans i salvar-nos tots plegats. Per poder-ho aconseguir veiem cada vegada més forta la necessitat de petits grups de cristians que facin possible compartir la fe, l'alegria, i l'amistat profunda, que ens ajudin a obrir-nos als altres per tal d'arribar a la gran comunitat, és a dir: a la Comunitat de comunitats.

Hem d'aconseguir compartir la fe grans i joves, infants i ancians, no només ambientalment, tal com ens ofereix la parròquia, sinó vitalment de forma personalitzada i integrada a totes les nostres projeccions: família, treball, societat, esplai, política.

Ens cal molta senzillesa i, contràriament, vivim per tenir cada vegada una mica més de poder onsevulla que sigui, a tot arreu necessitem sentir-nos per sobre d'algú: dominar.

Veiem que anem quedant pocs: aquesta deficiència té l'avantatge d'esperonar-nos a sentir una fretura cada cop més viva de coneixement, d'acolliment, de tracte, de diàleg, de dir-nos els defectes, de fer serveis; d'estimar-nos a nivell de fe.

Tot i que valorem tant les reunions de petits grups que faciliten el diàleg i l'intercanvi personal a nivell de fe ens adonem que fàcilment ens conformem amb qualsevol mena de reunió que satisfaci tot simplement

el nivell psicològic o afectiu, i deixem aquells encontres en els quals en altre temps havíem experimentat la fe. Cal que ens trobem en l'autèntic ambient comunitari: és a dir: en la comunicació de les nostres vides, en la comunió, en les preocupacions i en les inquietuds comunes, com en la participació de la joia i de les petites o grans il·lusions assolides.

5. COMUNITAT EN CREIXEMENT

La parròquia començarà a ser comunitat quan nosaltres deixarem de ser-ne espectadors i ens sentirem lligats a la seva vida com ens hi sentim de la nostra família. Només aleshores el testimoni de deixarà de ser individualitzat per començar a ser eclesial, només aleshores, i en el treball comú en tasques d'alliberament, deixarem de «fer celebracions» per començar a «celebrar la fe».

Creiem que el fet que desaparegui l'ostentació d'entre nosaltres cal veure-ho com una esclatxa de renovació i d'autenticitat per les quals l'Evangeli ens penetra radiant i net.

Com creiem, també, que són signes de rejuveniment i esperança l'obertura i simplicitat de la religiositat actual, la major inquietud per tota mena d'aprofundiment, i, sobretot, la descoberta de la pregària periòdica en grup i l'alegria com a valor evangèlica.

A la nostra comunitat hi ha membres a tots els nivells, que amb esperit de servei i senzillesa ens ajuden a créixer: ajudar-nos a parar-hi esment pot ser una tasca que projecti la bonesa de la comunitat envers ella mateixa.

6. I JO ESTARÉ AMB VOSALTRES DIA RERA DIA FINS A LA FI DEL MÓN

Finalment deixem constància de com ens omple de goig de l'Esperit adonar-nos que l'actuació dels cristians es va inspirant més en la llibertat de l'amor que no en l'esclavatge de la llei, com els bisbes són assequibles al poble i el poble sent més a prop els seus Pastors, com veiem en el respecte a la persona i la germanor universal llavors del Regne que anuncien, amb joia, els fruits granats de la Pasqua de Nostre Senyor Jesucrist.

Pere FARRIOL i VINYES, prev.
Delegat Episcopal de Catequesi per a la
Zona Pastoral del Vallès Oriental

Constructor de Obras

Joaquín Turell

Casa Pepet Turell

Tel. 844 88 43

SANTA EULALIA DE RONSANA

BAR FONDA CAFE

MASTRET

Barrio La Sagrera

SANTA EULALIA DE RONSANA